

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 54.

W NIEDZIELĘ DNIA 8. LIPCA 1798.

Z Londynu d. 19. Czerwca.

Rząd nasz ogłosił blokadę Texel i wszystkim o tym zagranicznym oznaymił postom. Od tego momentu woienie nasze okręty przed Texel będące, wiele zabierają przeznaczonych do Amsterdamu &c. neutralnych okrętów i do naszych portów przyprowadzają.

Rząd nasz odebrał w tym momencie przez umyślnego z Madras pod 23 lutego lądem depeszę, z której wyczytuemy, że Francuzi gotują teraz z brzegów Koromandlu i wyspy Francuzkiej przeciw naszym w wschodnich Indjach posiadłościom wyprawę. Francuzkim żołnierzom obietnią bogatą zdobycz w Madras i dzielną pomoc Suttana Tippto-Saib do wyparcia Anglików z wschodnich Indyy. Francuzki je. neralny rządca wyspy Francuzkiej i la Reunion, tutajż kommandant Francuzki Stad na wschod przylądku dobrej nadziei, M. liartie, wydał do tamtejszych mieszkańców pod d. 29 stycznia następującą odczwę:

“Obywatele! Znając waszą gorliwość od tylu lat o stawę Rzeczypospolitey Francuzkiej, spieszymy się z oznaymieniem wam o uczynionych nam przez dwóch wystanych do nas ambasadorów od Typpo Suttana propozycyach. Kżę ten napisał osobne listy do Kolonialnego zgromadzenia i do wszystkich w tych osadach będących jenerałów. Przysłał nam także pakiet do wykonawczego dyrektoryatu w Paryżu. Żąda on 1) Zaczepny i odporny z Francuzami zawrzeć alians, i obowiązuie się poki tylko woyna w Indjach trwać będzie wszystkie przystane mu woyska swoim kosztem utrzymywać; 2) Przyrzeka dostawić wszystkiego co tylko do tej woyny potrzeba będzie, wyjąwszy wino i gorzałki, na których iemu samemu całkiem zbywa; 3) Wszystkie przygotowania są już poczynione do przyięcia posiłków, które mu Francuzi dadzą, i za przybyciem tych woysk wodzowie ich i officyerowie, znajdą już wszelką gotowość do prowadzenia woyny wokoli-

648
kach, do ktorey Europeyzykowie mało są przyzwyczajeni; nakoniec 4) Typpo Sultan nie oczekuje tylko przybycia mu na pomoc Francuzow, zaraz Anglikom wojnę wyda, ponieważ niczego bardziey nie pragnie jak wyparcia ich z wschodnich Indyy. — Gdy teraz nie podobna nam iest dla danych posilkow sprzymierzeńcom naszym Hollendrom, zmniejszyć regimenta 107 i 108 i płatną gwardyą w porcie de la Fraternité, wzywamy przeto obywateli do zaciągania się dobrowolnie każdy w swej municypalności do służenia pod chorągwiami Tippo Sultana. Xczę ten życzy sobie procz tego zaciągnąć wolnych farbistych ludzi pod swoje chorągwie, wzywamy rownie wszystkich tych, którzyby sobie pod jego chorągwiami służyć życzyli, aby się zgłaszali. Wszystkich zaś obywateli zapewnić możemy, że Typpo przez swego tu ambasadora na korzystne warunki i kapitulacye zezwoli, tak że Francuzi służyć w jego armii, będą mogli swego czasu do swej powrócić oyczyzny. Wydano d. 10 pluviosa (29 stycznia 1798) roku 6.

Podpisano *Mallartie*.

Sila morska, którą Francuzi przy wyspie Frantzuzkiéy mają, nie wynosi jak około 9 fregat; z tej strony nie są dla naszych osad w wschodnich Indyach straszniemi; lecz zważywszy osnowę powyższej odezwy, zdaje się, że flotta Tulonńska iest najwyższym posilkiem, który Francuzi Typposultanowi obiecali, i że Buonaparte jak niegdyś Alexander z armią od 40,000 ludzi przez Egipt do wschodnich Indyy przeydzie, jeżeli go nasza flotta nie dogoni i planu owego nie przemaże.

Wczoray odebrała admiralicya od

lorda Bridport depesze, które d. 11 w okolicach Oufant datowane były. D. 8 zwiadywał wspomniany admirał z całą swoją flotą port Bresteński. Przed Bertheaume postrzeżono 3 liniowe Francuzkie okręty i 2 fregaty na kotlicach, które natychmiast zaczęły się cofać; 5 naszych liniowych okrętow pobiegło za nimi i nieprzyjacielski banderowy okręt był już przymuszony do potykania się, gdy lord Bridport uznał za dobre do odwołania wszystkich za nimi uganianiających się okrętow, ponieważ Francuzi z brzegu przeciw nim otworzyli batteryą, która nic jednak nazey nie szkodziła flocie. Liniowy okręt Terrible dobrze się do portu Bresteńskiego zbliżył i 10 liniowych okrętow i tyleż fregat tam postrzegł, które stały na kotlicy i zdawały się być do odpłynienia gotowe. Z Rochefort był jeszcze konwoy do Brest przeznaczony; oczekujemy więc z tamąd wkrótce ważnych wiadomości.

Z Listu od officjera na liniowym okręcie Glory od 98 armat, z okolic Brest pod dniem 8 pisanego, wyczytujemy jeszcze, co następuje: "Gdy dnia dzisiejszego o godzinie 5 z rana dowiedział się lord Bridport, że niektóre liniowe okręty Francuzkie stoją przed Brest na kotlicy, popłynęliśmy zaraz przeciw nim. O godzinie 10 takeśmy blisko podstapili, żeśmy 5 liniowych okrętow Francuzkich na iedocy tylko kotlicy stojących dostrzegli. Jak tylko nas zobaczyły zabierały się zaraz do odpłynienia nazad, lecz przyryw i wiatr były im na przeszkodzie. Cztery z tych okrętow oderznięliśmy od brzegow i zaraz do ataku wydany był znak. Wprzod idące nasze okręty Saturnus i Canadą zbliżywszy się na wystrzał armatny, zaczęły

tego dawać ognia do tylnych nieprzyjacieli okrętów, który z swej strony żywy na całą naszą flotę sypał ogień, nie czyniąc jednak wielkiej szkody. W tym przeszliśmy około wielkiego portu Brest, goniąc nieprzyjaciela żywo dalej, ale ten płynąc odstrzeliwał nam się. Już rozumieliśmy, że go do bitwy przymusiemy, gdy nagle wiatr się na zachód obroczył i groził nam niebezpieczeństwem rozbitcia się o brzegi. Okoliczność ta uratowała nieprzyjaciela. Nieukontentowanie marytków z powodu nie udania się tego było straszne; byli bowiem pewni zwycięstwa, aż jeden obrot wiatru zniszczył całe ich ułożenie. Cała nieprzyjacielska flota składała się z 18, a nasza z 16 liniowych okrętów. Pierwsza nie sądziła za dobre chociaż pod własnymi swymi brzegami atakowania nas. „

Oto są urzędowe raporty z Irlandyi w dworskiej umieszczone gazecie.

Do Xcisu Portlad. Z zamku Dublin.skiego d. 11. Czerwca 1798.

Milordzie! Przykro mi jest, iż muszę ci donieść, że odebrane dzisiaj od generała Nugent wiadomości, nie są tak pomyślne, iak po odebranych wczoraj raportach miałem się przyczynę spodziewać. Pułkownik Stapelton atakował przy Saintfield buntowników; z początku ponosił nieiaką stratę, ale potem rozpedził ich. Odebrał potem rozkaz maszerowania do Newtown Ardes, ale zastawszy to miasto w ręku buntowników, kazał mu się generał Nugent cofnąć, poki jego woyska nie będą mogły być zmochnione. O korpusie buntowników, które generał brygady Knox przy moście Poome atakować miał, żadnych iścące urzędowych nie mamy

raportow, prywatnie zaś dowoszą, że są rozprószeni.

Podpisano Camden, wielokrot.
Dnia 12. Czerwca.

Od generała Nugent znajdującogo się w Belfast, odbieramy wiadomości, że nieprawda, aby się buntownicy mieli przy moście Poome oszańcować. Część jednego mostu była prawda zerwana, ale natychmiast została naprawioną. Pułkownik Clabring donosi z Artrim, że buntownicy w bliskości tego miasta będący okazali chęć złożenia broń i powrócenia do swoich obowiązkow. W Ballymena wydano magistratowi 150 karabimow i 800 pik, później znowu 500. piki wiele broń, iedną armatę. — Inne wiadomości mówią, że pułkownik Stewart do Ballinahinch pomaszzerował, gdzie się właśnie buntownicy zgromadzili; wyratował z pomiędzy nich iednego żołnierza i ścigał ich aż do lasu lorda Moira, gdzie się schronili: zabił z nich 40, a resztę rozprószył. Generał Aggill atakował w 300 ludzi oboz buntowników przy Roar nisz daleko Ross, zabił ich 50 i ich dowodzcę.

Podpisano Camden.
D. 14. Czerwca.

Dzisiaj nadeszły od generała Nugent raporty, że d. 11. t. m. przeciw wielkiemu korpusowi buntowników w Saintfield ruszył. Na jego przybycie cofnęli się buntownicy do Ballinahinch, gdzie odpor dawali i lewe jego skrzydło przetamać usiłowali; ale gdy pułkownik Stewart zmaszerował i piechotę mieyską z Down nadeszły, cofnęli się ma mocne stanowisko za Ballinahinch.

Generał Nugent następującego zarzą

rana atakował ich ogadzinie z obydwóch gor miasta, dla nie zostawienia im innego wyboru jak cofnięcia się w góry: pułkownika Stewart p stawił w takim miejscu że na całą linią buntowników mógł napasać, gdy tym czasem pułkownikowi Leslie kazał ich z przodu atakować. Gdy generał Nugent nie miał w obydwóch wydziałach tylko 8 haubic i 6 sześciofuntowych armat, musiał jeden drugim wspierać. Buntownicy atakowali żywo oddział pułkownika Leslie, i z pola lorda Moira wypadli na drogę dla zabrania mu iedney jego armaty, ale z wielką stratą nazad odpartemi zostali. Z taką samą zważością a nie większą korzyścią atakowali oddział pułkownika Stewart; lecz ogień z haubic i armat przymusił ich do prędkiej ucieczki. Liczba ich wynosiła d. 12 w wieczor 5000; ale że wielu gwałtem do swej służby przymusili i niektórzy nawet broni nie mieli, rozumiecie generał, że rano przy ataku nie było ich tak wiele. Około 400 w ataku i w cofaniu się zabitych zostało, reszta w polu rozprószona. Miasta Saint-Field i Ballinabreich są w części spalone, Zabrano 3 do 4 chorągwi zielonych i 6 demontowanych i furtowych armatek, z których buntownicy pomimo tego strzelali, i znaczną część amunicyi. Dowodcą ich był Munro, kramarz z Lisburg. Generał Stewart zatuczył straty kapitana Eyatt; porucznik Ellis jest ranny; z prestych jest 5 zabitych i 14 rannych. Z korpusu mieyskiego wiele jest zabitych i rannych. Korpus mieyskie w Portoferrag broniło mężnie tego miasta przeciw buntownikom, którzy 40 ludzi na placu boiu zostawili. — Jenerał Asgill donosił pod d. 23 że miasto Berria na pomoc pospieszył,

które korpus buntownikow idące z hrabstwa Wexford zapaliło; lecz nim on zdążyć potrafił uciekło. Buntownicy atakowali dom P. Kayanagh, w którym się stojące 20 ludzi millicyi z Donegal mężnie bronili. Nie nie wyrówna mężtuw trosze millicyi w tym znajdujący się mieście. Buntownicy cofnęli się do hrabstwa Wexford nazad. — Jenerał Lake dowiedziawszy się z listow z New-Rofs, że buntownicy wiele przygotowali sobie batow, dla ratowania się na nich ucieczką, wysłał tam porucznika Kill z tyłą zbrojnymi statkami ile ich tylko oderwać można było, do zburzenia tego wszystkiego. 13 pływających i innych wiele spalono im batow.

Podpis. Camden.

Sobotnia dworska gazeta donosi o mianowaniu na miejsce lorda Camden margrabiego Cornwalls wice królem Irlandyi i najwyższym tam komendantem wszystkich woysk. Stawny ten zwycięzca Tippu-Saib nie chciał inaczej przyjąć tego urzędu tylko z połączeniem najwyższej władzy cywilney z woyskową i prowadzenia tam wojny tak jak w Indjach podług pajsurowszey woyskowości reguł, to jest nie przebaczenia nikomu. W sobotę już tam odiechał i spodziewają się, że wnet inny da buntowi obrot.

Buntownicy chcieli miasto Dublin zapalić. Przy oglądaniu tam sikawek znaleziono wszystkie popsute i nie do użycia. — Doktor Esmond z Kilbare zosił jako zdrayca oyczyzny powieszony. Z swej praktyki zostawił 12,000 f. szt. które kray zabiera. — Podobny los spotkał Tomasza Steil z Cork, który 500 f. szt. miał z swych dobr stojących dochodow, i 5000 goltowych pieniędzy.

Na nowo posyła ją z Anglii 10,000 wojska do Irlandyi, między któremi wiele jest ochotników i milicyi. — W Irlandyi mają być wszędzie spieszo telegrafy wojskowe postawiane.

Miasto Wexford ma już od wody i lądu zupełnie być opasane, i myślą tam buntownikom decydujący raz zadać. Na czele ich znajdują się wiele dam, które konno kommanderują. — W okolicach Londonderry i Galwey w Irlandyi wybuchła także insurrekcyja, i przez Carrickfergius mają buntownicy komunikacyą z Szkocyą.

Najwyższym kommandantem buntowników w Wexford jest niejaki Kew. W Dublinie pomnożył się przez to bardzo nie dostatek żywności, że buntownicy przez otwarcie szlusu na kanale przez który wiele żywności do Dublina dowożono, wcale go nie spławnym uczynili. — Dobrze myślący Kta w Irlandyi służą sami jako wojskowemu.

P. Pitt powrócił znowu do miasta dla znaydowania się na tajney gabinecie radzie, i czy zdrow, czy chory zawsze się interesowała zatrudnia. Pogłoska, iż P. Pitt, jeżeli się stan zdrowia jego nie poprawi urząd swój złoży, jest nie prawdziwa.

Z Ipswich d. 14. czerwca. Dzisiejszego rana przybywa co poł godziny u nas słny postaniec z wiadomością, że się nieprzyjacielska flotta na wysokości Hollar-bay pokazuje. Wojskowość czyni przygotowania, które icy załogę czynią. 6000 tu będącego wojska największe okazuje mężstwo. W kilka godzin mogłaby się z pobliskich okolic do 10,000 zebrać armia. Lecc w południe nadeszła wiado-

mość, że to były kilkanaście z węglami okrętów, które się z Rosyjskimi wojennymi okrętami złączyły.

P. Fox będzie się na przyszłej seksyi parlamentu znaydował, aby był przytymnym mocyi, którą lord Cavendish względem Irlandyi chce uczynić. — P. Sydney Smith otrzymał kommandę nad okrętem le Tigre od 80 armat, który był w roku 1795 przez lorda Bridport Francuzom zabrany. — Lord Duncan objął znowu kommandę nad flotą pod Hollenderskimi brzegami, do której jeszcze wiele okrętów ma się przyłączyć.

Z Genui d. 9. Czerwca,

Między naszą rzecząpospolitą i królem Sardyńskim rozpoczęła się wojna. Oto są niektóre szczeguły, które zdarzenie to poprzedziły. Wiadomo jest, że od niejakiego czasu insurgenci Piemontcy rozłożyli się byli w Carrosio, wsi do Piemontu należącey, a w kraj rzecząpospolitey naszej między Novi, Gavi i Serravalle wpadającey, z kąd na początku zeszłego miesiąca kilka uczynili wycieczek w dół Skrywii z niewielkimi dla siebie korzyściami. Od trzech tygodni byli spokojni; ich naczelnik, czyli jenerał przepędził dni kilka w mieście naszym i powszechnie mniemano, że niemaiąc sposobu utrzymania się rozeyść się muszą; gdyż niewiadomo było z kądby ci insurgenci ściśnieni w okręgu wsi jedney żywności i pieniędzy dostać mogli. Jednakowoż utrzymowali się tam i składali korpus od 1200 do 1500 ludzi dosyć dobrze uzbroionych, artylleryą i amunicyami wojennymi opatrzonych; korpus to składało się najwięcey z dezertrow albo patryotow prześladowanych, pomiędzy któremi liczone wiel-

człowiekowi różnych narodów. Król J-gomość Sardyński żądając bezużytecznie od rządu naszego pozwolenia na przejście wojsk jego przez część kraju naszego (około mili jedney) oddzielającą Serravalle od Carosio, rozkazał nakoniec wojskom swoim przejść granice Liguryjskie i dnia 4 insurgenci dowiedziawszy się, że dwie kolomny wojsk Sardyńskich nazajutrz równo z dniem atakować ich będą, opuścili Carosio w nocy i cofnęli się ku Gavi, pomimo żalenia się na to komendanta tej fortecy, który im przekładał aby granice liguryjskich nie gwałcili. Dwie kolomny wojsk Piemontckich każda od 2000 ludzi, idące jedna z Serravalle, druga z okolic Novi, dnia 5-tro równo z dniem stanęły w Carosio i w krótko potem rozpoczęła się na ziemi Liguryjskiej, a nawet pod armatami fortecy Gavi z insurgentami bitwa. Komendant nasz rozkazawszy wystrzelić razy kilka z armat samym nabitych prochem dla ostrzeżenia walczących, kazał nakoniec z armat nabitych kulami dawać do nich ognia; mały oddział Piemontczyków przechodzący przez most Parodi wytrzymał nawet wystrzał kartaczow. Ogień z naszej fortecy nie przeszkodził jednak stronom obydwom przez godzin 6 z największą zaciętością walczyć; w południe mocniejsza kolonna insurgentów skroniła się pod armaty fortecy Gavi, gdy tym czasem druga ich kolonna uciekała się w dolinie pomiędzy miastem tym i Carosio leżący. Przez dwa dni następujące utarczki ciągle trwały bez żadnej tak na jedną jak na drugą stronę korzyści; zdać się jednak, że strata wojsk królewskich daleko większa była, niż-li insurgentów, których stratę do 40 lub 50 ludzi ra hulą.

wkróceniu wojsk Sardyńskich na naszą ziemię, nasze prawodawcze ciało na sesyą nadzwyczajną dnia 5 zwołane zostało, i po wysłuchanym poselstwie dyrektoryatu wykonawczego względem zgwałcenia granic Liguryjskich, rada 60 wydała wyrok, który tegoż samego dnia od rady starszych potwierdzonym został. W wyroku tym uznawszy nagłość potrzeby, zlecono dyrektoryatowi wykonawczemu, użyć wszelkich w mocy jego będących środków, dla zapewnienia całości ziemii Rzeczypospolitey i aby spokojność i bezpieczeństwo narodu przez siły albo osoby zagraniczne naruszonym nie było. Wezwano go oraz do wydania odezwy dążącej do okazania wszystkim obywatelom Liguryjskim położenia politycznego Rzeczypospolitey względem dworu Turyńskiego. Nakoniec oddano od momentu tego pod rozrządzenie dyrektoryatu wykonawczego sumę 500,000 liwrow dla użycia tej w celu daania odporu niesprawiedliwie wymierzonym nieprzyjacielskim krokom i napaściom, którychby wojska Piemontckie na szkodę Rzeczypospolitey i przeciw prawu narodów mogły się dopuścić.

Stosownie przeto do tego wyroku dyrektoryat wykonawczy rozkazał pod daniem 6 w wielu korpusom tak wojska liniowego jakoteż gwardyi narodowej udać się wraz artylleryą ku granicom rzplitey, i wydać odezwę wzywającą lud do bronienia oyczczydy &c. Zdługiej tej odezwy wyłożone tam tylko czyny możemy przytoczyć. "Oj czasu, rzeczono w niej, gdy niektórzy republikanie zgromadzili się w Carosio dla rozszerzenia w swojej oyczczyźnie tych przewybórnych zasad, które ludność z wielkim przyymmie zapalem, a b

Na pierwszą odebraną wiadomość o

re Francuzi wylewem tylo krwi uświęcili, dwor Turyński widoczne powziął podey-
 rzepie, iakoby rząd Liguryyski nie zu-
 pełnie był obcym względem tego porusze-
 nia wolności. Ale rząd spieszył się z do-
 niesieniem temu dworowi, że poruszenia
 w Carrosio procz iednostajności zasad,
 nic więcey spólnego z nim nie mają... że
 minister Turyński powinien być zupełnie
 przekonany, że to jest szczerzy wyraz praw
 dziwych iego zamiarow. Procz tego wi-
 doczna niedostateczność sposobow, i brak
 broni i żywności, którey zgromadzeni w
 Carrosio republikanie doświadczali, były
 dostateczne do okazania smiesznego po-
 deyrzenia, aby rząd iaki miał im sprzy-
 jać. Rząd kazał procz tego bronić ziemi
 rzpltey przeciwko wszystkim bez wyłącze-
 nia ludziom zbroynym... Dalek od za-
 chęcania republikanow w Carrosio potra-
 fił nawet uspokoić ich wspaniały zapaf
 który ich zachęcał do ziednania braciom
 swoim wolności i zatrudnił się sposobami
 odwiezając ich od przedsięwziętych
 przez nich zamiarow. Lecz w ten czas
 gdy spokojni mieszkańcy Lemmo polega-
 li zupełnie na świętości wiary publiczney;
 w ten czas gdy mała armia w Carrosio,
 dzięki użytym od rządu Liguryyskiego
 środkom, od niejakiego już czasu żadne-
 go zaczepnego nie dopuściła się czynu; w
 ten czas gdy w imięniu wielkiej rzpltey
 żądano powszechnego przebaczenia dla
 nieszczęśliwych patryotow; w ten czas gdy
 wszystko zapewniało dwor Turyński obli-
 skim ustaniu zaburzeń i niespokojności;
 w ten czas rozlewało krew republikanow
 i Francuzow w Montferrat i Piemencie
 (dzienniki Francuzkie i Włoskie po mię-
 dzy insurgentami rozstrzelanemi w Casei

w liczbie 9 kładą dwoch Francuzow, ie-
 dnego zowiącego się Lyons, drugiego Lieu-
 taud adjutanta jenerata Fiorello,) woj-
 ska królewską po przedzone odezwą, w któ-
 rey zapowiedziano szanowanie praw ludu
 Liguryyskiego, zbliżały się ku Carrosio,
 a kolomny Piemontckie dążyły dla opa-
 nowania iego ziemi i znieważenia iego go-
 dności...“

Wczoray i dzisiaz posłyły ze wszyst-
 kich stron rzpltey różne woyska oddziały
 wpośród okrzykow radości wszelkiego
 wieku obywateli, którzy nie wątpią, aby
 ich w krotce powracających okrytych
 zwycięzkami laurami widzieć nie mieli.
 Ale przed wydaniem zdania o skutku tej
 wojny, potrzeba wiedzieć iaka tam rolę
 grać będzie Francya: czyli spokojynie na
 to patrzeć będzie lub z bronią swoją ze-
 chce się mieszać? a w tym przypadku czy-
 li bronić będzie Króla swego allianta, lub
 rzpltey swojej corki? Donoszą już na-
 wet, że do Alexandryi i Nowi przybyły
 różne oddziały woyska Francuzkiego wy-
 noszące 7 tysięcy ludzi; postane one tam
 zapewne zostały dla uważania co się dzieć
 będzie między woyskami naszymi i Króla
 Jmć Sardyńskiego, a może także i dla
 działania według okoliczności. Niektorzy
 politycy przypominają, że rzplta Fran-
 cuzka przyrzekła Królowi Sardyńskiemu
 powiększenie iego państwa, i że jest iey
 alliantem, gdy tym czasem nasza mała
 rzplta żadnego ieszcze z nią nie zawarła
 alliansu, i że jest bardzo szczupła i sła-
 ba, aby bydz miała uzyteczną alliantką.
 Przywodzą ieszcze do tego, że przed nie-
 jakim czasem biegła pogłoska, iż rzplta
 Francuzka rozciągnie granice swoje aż do
 Sawonne, a nawet Genui, i że reszta kra-

iu naszej rpltey do Piemontu przyłączo-
na będzie. Lecz z drugiey strony widać
z niektórych wyrazow odezwy naszego dy-
rektoryatu, że spólnie z agentami Fran-
cuzkami pracował tak nad dobrowolnym
rozprószaniem insurgentow w Carrosio,
jako też wyiednaniem przebaczenia dla
niewolnikow, których w Piemontcie roz-
strzelano.

Z Gratz d. 30. Czerwca.

Wiadomosci z Włoch, na które cała
Europa ma zwróconą uwagę, nic nam dzi-
ziaj nie przynoszą ważnego. Listy z Li-
worna pod dniem 17 t. m. donoszą tylko,
że Angielska flotta na dwie podzielona dy-
wizye pod rozkazami admirałow Duncan i
Nelson po śródziemnym krąży morzu,
szukając Francuzkiej flotty. Kapitan przy-
byłego tu dzień przed tym Ragusańskiego
okrętu, przywiózł do Angielskiego konsu-
la list od flotty Angielskiej, d. 14 nie da-
łoko kapu S. Jędrzeia pisany. O Francu-
zkiej flocie do dnia 15 tego miesiąca jak
tylko za Sardynią wyszła, żadney niemia-
do w Liwornie wiadomości.

Z Bruxelli d. 12. Czerwca.

Po między wojskiem Francuzkim bę-
dącym w departamentach naszych zaw-
sze wielkie poruszenie panuje; większa
część wojsk tych udaie się do różnych
mieysc nad brzegi nasze, tudzież ku Fian-
dryi Hollenderskiej i wyspie Cadsand. Do
Antwerpii przeprowadzają znaczną liczbę
artylleryi i ammunicyi wojennych. Przy-
gotowania do wyprawy przeciw Anglii
rozpoczęły się zaowu we wszystkich por-
tach.

Anglicy krążą ciągle przed Ostendą i
przy uściu Skaldy; siły ich tak się po-
większyły w tym mieyscu, że uzbrojenie
czynione w Flisingen nie może wyjść na

morze dla udania się na mieysce swego
przeznaczenia.

Estadra, którą nieprzyjaciel ma na
morzu północnym i która częścią przed
Texel, częścią w różnych stronach brzegow
Hollandyi krąży, jest teraz na dwie czę-
ści podzielona; zapewniają, że jedną z tych
dywizy widziano w doliach tych przy u-
ściu Mozy. Od niejakiego czasu nieprzy-
jaciel schwytał kilka zdobyczy na morzu
północnym, a między innemi jeden bryk
Hollenderski na sposob wojenny uzbrojo-
ny, który walecznie się bronił i po dłu-
gim oporze dopiero opanowany został.

Turek jeden kupił kościół parafialny
w Bruxelli; mniemano, że go obróci na
meczet, on jednak zburzyć go zamysła.

Z Rasztadt d. 18. Czerwca.

Lubo Pełnomocnictwo obywatela Jean
de Bry od dni dwóch jest już przezytane;
jednakowoż ministrowie Francuzcy żad-
ney ieszcze nie podali noty. Utrzymują
tu niektórzy, że obywatel Syeyés w czā-
sie swego tędy przejazdu oddał im nową
instrukcyę dyrektoryatu wykonawczego,
które mają być bardziey ieszcze umiarkó-
wane nizeli te, które Jean de Bry przy-
wiozł z Paryża. Wystanie tego nadwy-
czajnego ambasadora do Berlina, zdaie
się dowodzić, że wiele ieszcze zachodzi
trudności, które wstrzymują powsteczną
pacyfikacyę Niemiec, i że pośpiech nego-
cyacyi w Berlinie. — Hrabia Cobenzl od
czasu przybycia tu swego na dniu 16 nie
ieździł więcey do Selz. Rozumieją tu, że
dotąd tam nie pojedzie, poki nie odbierze
od dworu swego odpowiedzi, względem
żadanego zadosyć uczynienia; kuryer któ-
ry ją ma przywieść co moment jest oczę-
kiwany.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 8. LIPCA 1798.

Z Paryża d. 19. Czerwca.

Przez telegraf odebraliśmy z Dunkierki pod d. 14 t. m. następującą depezę:

Jenerał Championnet do ministra wojny:

” Wczoray o godzinie 1 po północy chciał nieprzyjaciel w 12 szalup pod okryciem 6 flegat, 2 korwet, i 4 brygow przed Blankenburgiem wylądować; lecz mężnie odpartym został i o godzinie 11 udał się znowu na morze. Jeżeli jeszcze raz swe usiłowania ponowi, takim samym sposobem będzie przyięty. W tym momencie wyjeżdżam z Dunkierki do Brugge. — Przy nowym tym nieprzyjaciela usiłowaniu wysiadło około 20 Anglików na ląd z swych szalup, które lądowym napełnione były wojskiem, ale wnet powrocili nazad. Ze wszystkich szalup zaczęli potym Anglicy z ręczney broni ognia dawać, który iednak nikogo nieranił. Uderzono jenerałny marsz, ale Angli y nie czekali na przybycie naszych woysk.

Rząd nasz nie oznaymił jeszcze dotąd nie urządzenie o flocie Buonapartego. Oto jest prywatna o niey wiadomość.

Z Tulonu d. 7. Czerwca.

Wczoray przybył tu wysłany od jenerała Buonaparte poselski okręt. Przy

odeysciu jego znajdowała się flotta w najlepszym stanie przed wyspą S. Magdaleny. Wszystko kaze się spodziewać, że iuż iesteśmy w posiadaniu wyspy Malty. Buonaparte zapewnił, iak mówią, że trzech kolorowa bandera w wielu miejscach na szrodziemnym morzu powiewać będzie. Prosił także o nayszdniejszygo człowieka w marynarce; zapewne myśli gdzie osadę założyć.

Z Turynu d. 6. Czerwca.

” Dnia 25 maja przybyło do Carloforto na wyspie S. Piotra w południowej stronie Sardynii 3 Angielskie liniowe okręty, między któremi znajduje się ieden o trzech piętrach. Okręty te wiele od nawałności ucierpiały, a fregata, która ich prowadziła także masztow pozbawiona była. Kommendant Sardyński rozkazał im cofnąć się; ale oni nie usłuchali tego i prosili o pozwolenie wyporządzenia się. — Tu rozumią, że te okręty należą do eskadry, nad którą kontra admirał Nelson odebrał kommandę. — Nasza Tulońska flotta nic od burzy nie ucierpiała.

Tu rozumią, że jenerał Buonaparte opanuje Malte, albo iuż opanował, tylko jeszcze wiadomości o tym nie mamy. — Po dług monitora przybył do Liwerpa a de-

peszami do konsula Francuzkiego od floty jenerała Buonaparte okręt. Officyerowie tego powiadali, że mają rozkaz, jeżeli nie dogonią floty, żeby się do Malty udali. — Żona jenerała Buonapartego miała na Lyon do wed Plombieres przejechać.

Wiadomości z Brest d. 11 t. m. dobiegają, że tamtejsza flotta zdaie się czynić przygotowania do wyścia na morze. Dzień przed tym kontra admirał Renaudin zawiesił swoją banderę na liniowym okręcie Republicain, a kontra admirał Courand na okręcie Indomptable od 80 armat. Co dzień oczekują tam wice admirała Lelarge, który całą flotą będzie kommanderował. Angielska flotta pod Bridportem krąży wciąż około Brest, mając razem około 30 żag'ow. Dywizya nasza pod Bertheaume weszła nazad do portu, widząc przewyższające Anglikow siły, i niepodobieństwo posiłkowania iey w przypadku bitwy przez naszą flotę dla przeciwnego wiatru. Dnia 9 liniowy okręt la Revolution o małe, że nie był od Anglikow atakowany.

Tutejsze pisma mieszczą w sobie wezwanie wszystkich Irlandczykow zagranicą będących, aby się do swojej oyczyzny wrocili, lub czyniących insurgentow pieniądźmi lub innym sposobem wspierali. Przywodzą także, że konwencya Irlandzka wydała rozkaz, żeby wszyscy Irlandczycowicze będący w służbie Angielskiej, tę natychmiast pod utratą obywatelstwa opuścili. Ci Irlandczycowicze, którzy w armii Angielskiej w Irlandyi służą, będą natychmiast iak tylko złapanemi zostaną, rozstrzelani. Ci zaś, którzy z bronią &c. a maytkowie z okrętami do insurgentow przyjdą odbierają przyzwolite nadgrody.

Do Fecamp przybył okręt la Bel An-

gelique pod dozorem obywatela Baudin, który przed dwiema laty wyszedł był do Ameryki na wyszukiwania do historyi i naturalney, i przywiózł takie flance, iakich ieszcze w Europie nie widziano, tudzież różne insekty, ptaki, &c.

Z Salsary w Sardynii 28. Maia.

Na początku tego miesiąca różne statki Francuzkie przybyły do Porto Torres dla opatrzenia się w żywność. Dnia 17 nagle odebrały rozkaz wyścia na morze, z tym co dotąd dostać mogły. Miały tuż 460 wołów i 600 baranow i na dniu 18 wy płynęły na morze. Tegoż samego dnia do portu na wyspie Święty Magdaleny (w niewielkiej od Salsary odległości) przy był inny konwoy Francuzki od 36 żag'li mający na sobie 4000 woyska lądowego wtowarzystwie iedney fregaty i brygu. Jenerał Casalta kommanderujący tą dywizyą wraz z czterema officyerami wysiadł na ląd i upewnił kommandanta wyspy, że tam zostaoie tylko do przechodu floty Tulońskiej, z którą się ma złączyć. Dnia 26 jenerał Francuzki Vaubois przybył także wraz z swoim sztabem na tę wyspę, oczekując podobnie floty Francuzkiej. Francuzi bardzo się dobrze sprawowali i nic bez żądania wprzod zezwolenia kommandanta nie czynili. W czasie tym statek ieden Angielski dobrze uzbroiony chcąc uniknąć fregaty Francuzkiej będący w Portowecchio wszedł do stanowiska Świętey Magdaleny; nie wiedząc że Francuzi znajdują się na wyspie, sam wpadł w ręce i opanowany został. Statek ten miał 16 armat i 35 ludzi.

Z Szwaycaryi d. 12. Czerwca.

Powszechnie tu chwala dzielność króla dyrektoryat i ciału prawodawczemu oka-

żala względem użytych środków przez obywatela Rapinat i uciążliwości, których komisarze i agenci po wszystkich Szwajcaryi stronach rozprószeni dopuszczają się. Nieukontentowanie ludu do tego już doszło stopnia, iż każdego momentu obawiamy się, aby rozpacz nie doprowadziła go do jakiego czynu. Wreszcie mamy nadzieję, że rząd Francuzki łagodniejszych użyje środków względem tego nieszczęśliwego kraju. — W kantonie Zurich znajduje się

naywięcej woyska Francuzkiego; wiele go także przybywa do innych części Szwajcaryi wschodniej, a szczególniej do kantonow Zug, St. Galle części kantonu Schwitz, do woytostw wolnych i hrabstwa Baaden; mało zaś bardzo znajduje go się w kantonach Argowie, Soloturn, Schaffhausen i Bazylei. W mieście Lucern jest jeszcze garnizon Francuzki, ale cały kanton wolny jest od woyska.

D O N I E S I E N I A.

Pize Magistrat Cesarska Królewskiego Miasta Stołecznego Krakowa wiadomo się niniejszym czyni, że różne ruchome rzeczy, iako to: towary korzenne, drewniane, wełniane, szklane, wino, laski trzciniowe, zegarki, suknie, bielizna, futra, ks. zuki, materjaty, i sprzęty różne, do m. fsv krytalaney Hitzgerowskiej należące, w kamienicy pod Nrem 372 na ulicy Szepepańskiej stojącej, przez publiczną licytacyę, chociaż za niższą cenę, iako na terminie ostatnim, to jest d. 16 lipca r. b. o godzinie 9 rano 3 popołudniu i następných dni będą za gotowe pieniądze przedawane, a w tym miejscu chęć kupienia na wyżej wyrażony dzień godzinę i miejsce przyjąć mogą. Dan d. 28 czerwca 1798 roku.

*J. Gellinek mp.
Jozef Wytyszkiewicz.
Wojciech Tuszek.*

Z Rady Magistratu C. K. stołecznego miasta Krakowa.
Peregryn Łodziński, skr.

1931.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi wiadomo czynią Edyktem niniejszym wszystkim, którym o tym wiedzieć należy: że po ś. p. Piotrze Ożarowskim krydalne dobra Brzuza, które podczas pierwszej licytacyi zaarędowne nie były; naywięcej dającemu nawet niżej ceny szacunkowej, za czynsz roczny, znaleźć się mają w arendę puszczone będą. Ktoby ich sobie tedy w arendę życzył, ma się dnia 14 lipca r. b. o godzinie 9 z rana w tutejszym sądzie znajdować: wolno każemu zostawiać się warunki a eody i inwentarz rzeczonych dobr na 3 dni przed licytacyą w tutejszy przyrzyc registrarz. W Krakowie dnia 30 czerwca 1798.

*Jozef de Nikotowicz.
Piekarshi.
Olechowski.*

Z Rady C. K. sądow szl: Krak: zachod: Galicyi
Ascher.

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodniej Galicyi oznamnia edyktem niniejszym Panu Kazimierzowi Gowariewskiemu: że Pan Jozef Tomkówicz w Krakowie pod Nrem 350 mieszkający użył hze C. K. sądow o przejęcie sprawy przeciw Panu Konstantemu Janowskiemu względem 3690 zł. pol. z toby przeciw niemu postat, i o pomoc sądowa ile sprawidliwość wymaga, dopraszał się. Gdy zaś sądy te nemi mają wiadomosci gdzie obżatowany zostal, lub czy wcale w C. K. kracach ożiedzi-

nych znajdą się, temuz Panu Gowarzewskiemu tuteyszego patrona Stanisława Zarzeckiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowimy, z którym ten Procefs podług ordynacji sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; przeto on edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 6 sierpnia 1798 o godzinie 9 z rana podług §. 50 ordynacji sądowej, w tuteyszych sądach sam się stawit, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wment, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej spraww za najskańteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie niedogodne wypadki sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Joz. de Cronenfels.

Z Rady C. K. Sądow szła: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 4 czerwca 1798. roku.

Weinmann sekretarz.

Dnia 24 Lipca r. b. o godzinie 9 z rana w C. K. Myślenickiej cyrkularney kancelaryi starestwo Lipnik w Myślenickim cyrkule położone, przez publiczną licytacją na trzy lata, to jest, od 1 listopada 1798 do ostatniego października 1801 roku naywięcey offerującemu w arenę wypuszczone zostanie.

Za pretium fisci, czyli pierwszą wywołania cenę (z wyłączeniem wszelkich podatkow) terażnieysza arendowna summa bierze się, która rocznie 10.500 złotych ryńskich wynosi.

Do arendy dający mają się zastawem (vadium) 1050 zł. ryń. wynoszącym zaopatużyć.

Z Urzędu C. K. Niepołomskiej kameralney Dyrekcyi. Niepołom-

nice dnia 15 Maja 1798.

W niebytności JPana Dyrektora:

Karol Prokiesz, adiunkt dyrekcyi.

Dnia 27 sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana w kancelaryi C. K. dyrekcyi kameralney Niepołomskiej wolność propinowania wódki, wina, i miodu, w następujących do państwa Niepołomnice należących wsiach, iako też wolność szynkowania wina w całym państwie Niepołomskim, także i przewoz na rzecę wisle, pod Niepołomnicami na trzy po sobie następujące lata to jest od 1 stycznia 1799 do ostatniego grudnia 1801 roku przez publiczną licytacją naywięcey dającemu zaarendowane zostaną. Jako to:

Propinacja wódki, miodu i wina.

W Okulicach i Bratuszczach za fiskalną cenę	.	.	.	600 zł: r.
W wżycach	.	.	.	120
Moszczenicy Chelmie i Siedlcu	.	.	.	327
Łapaczych, Pogwizdowie i Nieszkowicach	.	.	.	255
Przewozie i Rybitwach	.	.	.	100
Kamionny	.	.	.	160

Propinacja miodu i wina.

W całym państwie Niepołomskim za cenę fiskalną	.	.	.	122 zł: r.
Przewoz na rzecę wisle pod Niepołomnicami	.	.	.	302

Licytanci powinni dziesiątą część fiskalney ceny od tey części w gotowiznie, przy licytującej kommissyi za vadium złożyć, na którą licytować zamysłają.

Z urzędu C. K. dyrekcyi kameralnych dobr w Niepołomnicach d. 15 Czerwca 1798.

Jan Postel, C. K. dyr. Niep.